

Έκκληση του Παλαίφατου Πατριαρχείου Αλεξανδρείας για την επικράτηση της ειρήνης

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Αλεξανδρείας](#)

Κατά την δεύτερη ημέρα των εργασιών, η Ιερά Σύνοδος του παλαιφάτου Πατριαρχείου Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής, υπό την προεδρία της ΑΘΜ, του Πάπα και Πατριάρχου κ.κ. Θεοδώρου Β΄, ασχολήθηκε εκτενώς με το φλέγον ζήτημα των εκτεταμένων πολμικών συρράξεων στην Αφρική και τη Μέση Ανατολή.

Εξ' αφορμής της ανάγνωσης σχετικού γράμματος του Θεοφιλ. Επισκόπου Γκόμας και Μεγάλου Κίβου **κ. Τιμοθέου**, ο οποίος περιέγραφε την επικρατούσα εμπόλεμη κατάσταση στην Επισκοπή του και τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν, η Ιερά Σύνοδος, προτροπή του Μακαριωτάτου, **προχώρησε στη σύνταξη σχετικού Πατριαρχικού και Συνοδικού Γράμματος έκκλησης του Παλαιφάτου Πατριαρχείου για την επικράτηση της ειρήνης,**

απευθυνόμενο στις κατά τόπους Κυβερνήσεις των Κρατών, εντός της κανονικής δικαιοδοσίας του.

Το Πατριαρχικό και Συνοδικό Γράμμα, απευθυνόμενο στις κατά τόπους Κυβερνήσεις των Κρατών, εντός της κανονικής δικαιοδοσίας του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας:

Σ' ένα κόσμο πού έχει βιώσει, μέσα στον προηγούμενο αιώνα δύο καταστροφικούς Παγκοσμίους Πολέμους μέ εκατομμύρια ανθρώπινα θύματα και ανυπολόγιστες υλικές ζημιές• άμέτρητες έμφύλιες συρράξεις, γενοκτονίες και έκτοπισμούς, μέ πολεμικές έστίες πού φλέγονται μέχρι σήμερα και έγκλήματα κατά τής ανθρωπότητας, πού συντελούνται έως τή στιγμή αυτή δέν φαίνεται νά έχουμε συνειδητοποιήσει πλήρως τήν έπιτακτική ανάγκη τής επικρατήσεως τής ειρήνης και τής καταλλαγής και, δυστυχώς, οί ίσχυροί τής γής πορεύονται στό δρόμο τής άνομίας, πού μόνο σκοπό έχει τήν απόκτηση υλικής δυνάμεως και πλούτου, εις βάρος τών πολλών και άθώων, οί όποιοι στεροϋνται και τών πλέον στοιχειωδών υλικών μέσων για τήν επιβίωσή τους. Η Αφρικανική Ήπειρος έχει πικρά πείρα τών προηγούμενων δεινών, αλλά και τής στυγνής αποικιοκρατίας και τής άνηλεοϋς οικονομικής άφαιμάξεως, τά όποια άφησαν βαθιές πληγές και μέχρι τίς ήμέρες μας κατατρύχουν τούς Αφρικανούς άδελφούς μας.

Η Όρθόδοξη Έκκλησία πάντοτε προσεύχεται και καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια για τήν επικράτηση τής ειρήνης, καθώς άποτελεϊ κεντρικότατη ευαγγελική διδασκαλία και πρόταγμα, όπως άλλωστε τόνισε και η Αγία και Μεγάλη Σύνοδος τής Όρθοδόξου Έκκλησίας (Κρήτη, 2016): «Η Όρθόδοξος Έκκλησία αναγνωρίζει και αναδεικνύει διαχρονικώς τήν κεντρικήν θέσιν τής ειρήνης και τής δικαιοσύνης εις τήν ζωήν τών ανθρώπων. Αυτή αύτη ή έν Χριστῷ αποκάλυψις χαρακτηρίζεται “ευαγγέλιον τής ειρήνης” (Έφ. ς', 15), διότι ο Χριστός, “ειρηνοποιήσας διά τοϋ αίματος τοϋ σταυροϋ αυτοϋ” τά πάντα (Κολ. α', 20), “ευηγγελίσατο ειρήνην τοῖς μακράν και τοῖς έγγύς” (Έφ. β', 17) και κατέστη “ή ειρήνη ήμῶν” (Έφ. β', 14). Η ειρήνη αύτη, ή “υπερέχουσα πάντα νοϋν” (Φιλ. δ', 7) είναι, ως ειπεν ο ίδιος ο Κύριος εις τούς μαθητάς Του πρό τοϋ Πάθους, ευρυτέρα και ουσιαστικωτέρα τής ειρήνης, τήν όποιαν έπαγγέλλεται ο κόσμος: “Ειρήνην άφήμι υμῖν, ειρήνην τήν έμήν δίδωμι υμῖν· οϋ καθώς ο κόσμος δίδωσιν, έγώ δίδωμι υμῖν” (Ιωάν. ιδ', 27). Και τοϋτο, διότι ή ειρήνη τοϋ Χριστοϋ είναι ο ώριμος καρπός τής έν Αϋτῷ ανακεφαλαιώσεως τών πάντων, τής αναδείξεως τής αξίας και τοϋ μεγαλείου τοϋ ανθρωπίνου προσώπου ως είκονος Θεοϋ· τής προβολής τής έν Αϋτῷ όργανικής ένότητος τοϋ ανθρωπίνου γένους και τοϋ κόσμου· τής καθολικότητος τών αρχών τής ειρήνης, τής έλευθερίας και τής κοινωνικής δικαιοσύνης και, τέλος, τής καρποφορίας τής χριστιανικής αγάπης μεταξύ τών ανθρώπων και τών λαών τοϋ κόσμου. Η πραγματική ειρήνη είναι ο καρπός τής επί τής γής επικρατήσεως όλων αυτών τών χριστιανικῶν αρχών. Είναι ή άνωθεν ειρήνη, περί

τῆς ὁποίας πάντοτε εὐχεται ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία εἰς τὰς καθημερινάς της δεήσεις, ἐξαιτουμένη ταύτην παρά τοῦ Θεοῦ, τοῦ τὰ πάντα δυναμένου καί εἰσακούοντος τὰς προσευχάς τῶν μετά πίστεως Αὐτῷ προσερχομένων».

Τό Παλαίφατο Δευτερόθρονο Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας ὄχι μόνον ὡς ὁ ἀρχαιότερος, ἐν λειτουργία, θεσμός τῆς Ἀφρικῆς ἀλλά, κυρίως, ὡς ὁ μόνος κανονικός θεματοφύλακας τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως στή Μαύρη Ἡπειρο -παρά τήν ἐκ Βορρᾶ ἀμφισβήτηση καί ἀνάδελφη ἐπίθεση- παρακολουθεῖ, μέ βαθύτατη ἀνησυχία καί καρδιακό ἄλγος τὰ ὅσα τραγικά τεκταίνονται στήν Ἀφρική, ὅπως, γιά παράδειγμα, τίς διώξεις κατά τῶν Χριστιανῶν στή Νιγηρία ἀπό φανατικούς ἰσλαμιστές, τὰ ἐγκλήματα κατά ἀμάχων στό Κονγκό, τίς ἐμφύλιες συρράξεις στή Σομαλία, τό Σουδάν καί στή Μοζαμβίκη, τίς συγκρούσεις ἐνόπλων ὁμάδων στή Αἰθιοπία καί τό Ν. Σουδάν, τίς αἱματηρές ἀντικυβερνητικές διαδηλώσεις στή Μαδαγασκάρη καί τόσα ἄλλα. Ὅμοίως, ἀγωνιοῦμε γιά τὰ ὅσα τραγικά διαδραματίζονται ἐκτός τῶν ὁρίων τῆς ποιμαντικῆς εὐθύνης τοῦ Πατριαρχείου μας, δηλαδή τίς σφαγές τῶν Χριστιανῶν στή Μ. Ἀνατολή καί τίς διακρίσεις ἐναντίον τους (π.χ. Συρία) ἀλλά καί τήν αἱματοχυσία καί γενοκτονία στήν Παλαιστίνη καί τή λωρίδα τῆς Γάζας καί πολλά ἀκόμα.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας, πού συνήλθε ἀπό 6ης ἕως 9ης τοῦ μηνός Ὀκτωβρίου τρ. ἔτ., ὑπό τήν Προεδρία τῆς Α. Θ. Μακαριότητος τοῦ Πάπα καί Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κ. κ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ τοῦ Β΄, καί τῇ συμμετοχῇ Ἐπισκόπων ἀπό ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἀφρικῆς, ἀφοῦ μελέτησε ἐνδελεχῶς ὅλα τὰ παραπάνω, μετά ἀπό πρόταση τοῦ Μακαριωτάτου καί τήν ὁμόφωνη ἐπιδοκιμασία τῶν ἁγίων Συνοδικῶν, ἐκφράζει τή σταθερή καί ἀμετακίνητη δέσμευση τοῦ Θρόνου τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Μάρκου στήν ἐμπέδωση καί καλλιέργεια τῆς εἰρήνης, τῆς δικαιοσύνης, τῆς καταλλαγῆς καί τῆς ἰσότητος. Καταδικάζουμε μέ τόν πλέον κατηγορηματικό καί ἀπερίφραστο τρόπο καί ἐκφράζουμε τόν ἀποτροπιασμό μας γιά τὰ ἐγκλήματα πού συντελοῦνται κατά ἀθῶων ἀδελφῶν μας, ἀνεξαρτήτως θρησκευτικοῦ προσδιορισμοῦ καί φυλετικῆς καταγωγῆς. Τονίζουμε δέ, μετ' ἐπιτάσεως, ὅτι ἡ βία κατά τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου ἀποτελεῖ σύγχρονη μορφή βλασφημίας, μᾶλλον θεομαχίας, ἀφοῦ ὁ ἄνθρωπος, σύμφωνα μέ τή βιβλική διδασκαλία, εἶναι πλασμένος «κατ' εἰκόνα καί καθ' ὁμοίωσιν» (Γεν. α', 23) τοῦ Δημιουργοῦ του.

Πλέον τούτων, ἀπευθύνουμε ἀγωνιώδη ἔκκληση πρὸς τοὺς πολιτικούς ἀλλά καί τοὺς πνευματικούς καί θρησκευτικούς ἡγέτες, τόσο στήν Ἀφρικανική Ἡπειρο, ἀλλά καί σέ ὅλον τόν κόσμο νά ἐργαστοῦν γιά τήν ἐπικράτηση τῆς εἰρήνης, τήν ἄμεση κατάπαυση τοῦ πυρός στίς ἐμπόλεμες ζῶνες, τόν ἐπαναπατρισμό τῶν ἐκτοπισμένων, τήν οἰκονομική συνδρομή καί τήν ἀνοικοδόμηση τῶν κατεστραμμένων ὑποδομῶν καί κατοικιῶν καί τόν πλήρη σεβασμό τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων ὅλων τῶν ἀνθρώπων, ὅπου γῆς χωρίς διακρίσεις καί

υποσημειώσεις. Καλοῦμε κάθε ἄνθρωπο καλῆς θελήσεως νά υἱοθετήσῃ καί νά διαδώσῃ τήν ἐκκλησίᾳ μας αὐτή σέ μιά προσπάθεια τό αἶτημα τῆς εἰρήνης νά ἀποκτήσῃ ἰσχυρή δυναμική καί νά καταστεῖ ἀποτελεσματικός μοχλός πίεσης ἔναντι τῶν ἰθυνόντων.

Βρισκόμαστε πλέον σέ ὀριακό σημεῖο, εἶναι ἡ ὥρα τῶν ἔργων καί ὄχι τῶν λόγων, τῶν πράξεων καί ὄχι τῶν ἀορίστων καί ὑποκριτικῶν εὐχολογίων καί ὁ καθένας πρέπει νά ἀναμετρηθεῖ μέ τίς εὐθύνες του ἔναντι τοῦ Θεοῦ, τῆς ἱστορίας καί τῶν «ἐλαχίστων ἀδελφῶν τοῦ Κυρίου» (πρβλ. Μτ. κε', 40). Ὁ κόσμος μας καί ἡ πολύπαθη Ἀφρική δέν μποροῦν νά συνεχίσουν νά βιώνουν τό δράμα αὐτό. Ἡ εἰρήνη εἶναι ἡ μοναδική μας ἐπιλογή ἀλλά καί ἡ ἀπαραίτητη συνθήκη γιά νά φανεῖ ἡ κρυμμένη δυναμική τῆς Μαύρης Ἡπείρου καί νά οἰκοδομήσουμε ὅλοι μαζί ἕνα καλύτερο αὔριο.

Εὐχόμαστε καί προσευσόμαστε ὁ Χριστός, «εἰρηνοποιήσας διά τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ» τά πάντα (Κολ. α', 20) νά φέρῃ γρήγορα τήν εἰρήνην Του σέ τοῦτον τόν πονεμένο κόσμο. Εἰρήνη πάσι!!!

† Ὁ Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς

ΘΕΟΔΩΡΟΣ Β΄

Οἱ Συνοδικοὶ Ἱεράρχαι